

Skatteministeriet

13. marts 2019
J.nr. 2017 - 6695

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 160 - Forslag til Lov om anvendelse af multilateral konvention til gennemførelse af tiltag i dobbeltbeskatningsoverenskomster til forhindring af skatteudhuling og overskudsflytning.

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 2 af 6. marts 2019. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Nina Legaard Kristensen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, hvilke konsekvenser det får for Danmark, at man vælger den såkaldt forenklede LOB-bestemmelse.

Svar

Konventionens artikel 7 indeholder tre dele. Første del er den generelle omgåelsesklausul i form af en Principal Purpose Test (PPT). Dernæst følger en form for "fortrydelsesparagraf" og endelig den forenklede bestemmelse om Limitation On Benefits (LOB).

Den generelle omgåelsesklausul er en minimumstandard, der ikke kan fravælges. "Fortrydelsesparagraffen" foreslås ikke tilvalgt af Danmark, da den fleksibilitet, som bestemmelsen er udtryk for, anses for at ligge inden for rammerne af almindelig skatteforvaltningspraksis hos de kompetente myndigheder.

Den forenklede LOB-bestemmelse går ud på, at en person eller et selskab kun er berettiget til at opnå fordele efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst, hvis personen eller selskabet er en "kvalificeret person" som nærmere defineret i bestemmelsen. Imidlertid er en person, som ikke umiddelbart er "kvalificeret", alligevel under en række omstændigheder berettiget til fordele. Kort sagt kan der gives fordele, hvis bestemmelserne i den generelle PPT-bestemmelse er opfyldt.

Den forenklede LOB-bestemmelse foreslås ikke tilvalgt, da den generelle PPT anses for tilstrækkelig. Dette rejser dog et nyt spørgsmål, nemlig den situation at land A tilvælger den forenklede LOB, mens Danmark ikke gør.

Her opstiller konventionen tre muligheder. Den første mulighed er, at Danmark accepterer at anvende den forenklede LOB på de dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvor det andet land har valgt denne mulighed. Den anden mulighed er, at Danmark accepterer, at det andet land anvender bestemmelsen uden selv at gøre det. Endelig er den tredje mulighed, at Danmark ikke tillader nogen af disse muligheder. I så fald gælder den forenklede LOB ikke mellem Danmark og land A.

Den sidstnævnte situation giver dog land A mulighed for at tage forbehold for artikel 7 i sin helhed over for Danmark, dvs. også i forhold til den generelle PPT-bestemmelse. Da PPT-bestemmelsen imidlertid er en minimumstandard, skal parterne i så fald søge at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning, som opfylder minimumstandarden.

Det er på denne baggrund foreslået, at Danmark accepterer at anvende den forenklede LOB, hvis den er valgt af den anden part, selvom Danmark selv anser den generelle PPT for tilstrækkelig. Herved kommer anvendelsen af den forenklede LOB til at ske på gensidighedsbasis. Samtidig får andre parter ikke mulighed for på dette grundlag at tage forbehold over for den generelle PPT i forhold til Danmark.